

GAND DE FINAL

Colectivul de redactie va multumeste tuturor celor care ati avut placere sa rasfoiti aceste cateva file „calde” si va ureaza sanatate, fericire si „La multi ani!”

Din Suflet, cu Suflet, pentru Suflete!

Colectivul de redactie: DULGHERU ALEXANDRA,
IFRIM MIRUNA, DRUMEA MARIA,
ROSCA GABRIEL, LAZAR LAURENTIU,
MANEA DANIELA (CLASA A-IV-A)
Coordonator: institutor TONEANU CAMELIA
Tel: 0723 / 142 458
Revista: „JOC DE COPIL” Nr. 4 2014
SCOALA GIMNAZIALA NR.7
Str. OBORULUI, Nr. 4, Jud. CALARASI
Loc. CALARASI
Grafica: TUDOREL DULGHERU

FANTEZIILE IERNII

DESENE POEZII PROZA SCURTA COLATE

Coordonator: institutor TONEANU CAMELIA
Autori: ELEVII CLASEI A-IV-A
SCOALA GIMNAZIALA NR.7 CALARASI
Editura: TARA COPILARIEI

FANTEZIILE IERNII

**Institutor:
TONEANU
CAMELIA**

**Colectivul de
redactie:**

**DULGERU ALEXANDRA
IFRIM MIRUNA
DRUMEA MARIA
ROSCA GABRIEL
LAZAR LAURENTIU
MANEA DANIELA**

SA LE DAM ARIPI, SA POATA ZBURA ...

Toneanu Camelia

„Cel mai mare artist din lume este copilul: sa ai inimă sa-l simți și minte să-l înțelegi.” (M. Bănciulescu)

Din totdeauna am știut că, copiii și speranța fac parte din sufletul meu!

Cu această muncă migăloasă de a realiza revista noastră, a copiilor, pentru copii, mi-am dorit și altceva, decât ceea ce cunosc copiii, mi-am dorit să-i las să spună ceea ce doresc, ceea ce vor, ceea ce pot, să-i las să-și deschidă puțin sufletul sau, poate, de ce nu, chiar aripile... Dacă nu le dai ocazia de unde să știi că se poate?

Cred că de la unii dintre ei am obținut ceea ce mi-am dorit eu, în primul rând, i-am determinat să colaboreze frumos, să-și exprime opinia, gândurile, sentimentele, să viseze și chiar să aștearnă pe hârtie „lucruri” sincere, de cele mai multe ori nu simple, dar foarte, foarte sensibile.

Unii dintre ei mă uimesc și... și drept sa spun, acesta este doar începutul...

Cred că ei, copiii trebuie doar impulsionați și apoi orientați „să zboare” asemenea puiului de pasăre, rămânând de văzut cât de departe și mai ales „cât de sus vor ajunge”.

ESTE IARNA

Dulgheru Alexandra

Fulgii cad in continuare,
Acoperind totul pe loc.
Lungi troiene calatoare,
Iarna-i mandra de-al sau joc.

Parca sunt intr-o poveste
Din lecturile citite,
Cu palate si printese
De zapada acoperite.

SUB A BRADULUI MATASE

Drumea Maria

De cum iarna a venit,
Moș Crăciun a și pornit,
Prin toate orașele,
Pe la toate casele.

Daruri multe să ne lase
Sub a bradului mătase.
Cu drag noi îl așteptăm
Și-n jurul bradului jucăm.

Vechi colinde noi cântăm,
Lui Iisus i le-nchinăm,
C-a venit pe ăst pământ
Iisus, Domnul cel Sfânt.

EL VREA PACE

Luta Alexandru

Ninge! Ninge! Ninge!
Ninge-ntruna! Ninge!
Fulgi în aer, zbor ușor
Și se prind în pomișor.

În micuțul meu brăduț
Care așteapta liniștit
Crăciunul să vină
Să-i pună lumină.

Caldă lumină de Crăciun,
De la Fiul cel Bun
Ce pe pământ se-ntoarce
În lume, El vrea pace.

BRADUTUL

Ifrim Miruna

Un brăduț mititel
Era tare singurel.
Și pe cer el privea
La o luminoasă stea.

La o stea care a vestit
Că Iisus, Domnul a venit.
Pe pământ să ne-ocrotească
Și de rele să ne ferească.

Și-așteaptă brăduțul micuț
Să vină un moșneguț,
Să-l ia cu el să-l ducă
Depart-e-ntr-o casă mică.

La acei copii nevoiași
Cuminteți și drăgălași,
Care ascultă de părinți
Și se-nchină la sfinți.

UN BRAD

Dulgheru Alexandra

Eu am primit un brad stufos
Și l-am împodobit frumos,
În cinstea bunului Hristos,
Fiul cel Sfânt și cel duios.

Și-n brăduțul meu, o mică stea,
A poposit din cer și ea.
Să-i lumineze crenguța,
S-o bucure pe măicuța.

A venit și-un îngerăș,
Suav, micuț, drăgălaș.
Îmi spune „Ferice de tine,
În curând Crăciunul vine.”

POM SFANT SI DUIOS

Rosca Gabriel

A venit îndată
Mult, iubita iarnă.
Noi cu toți ne-am pregătit
Și bradul am împodobit.

Cu dragoste-l înconjurăm
De el mult ne bucurăm.
El e pomul lui Hristos,
Pom sfânt și duios.

Noi îi punem becuțe,
Moș Crăciun... cutiute
Pentru fete și băieți
Pentru dragii bunicuți.

PODOABA IERNII

Lazar Laurentiu

Este iarna. Totu e-nghetat
Cerul cu nori e brodat.
Pe umeri pamantului poarta
Un alb covor, imaculat.

Copacii-s suflati cu bezea,
Casele toate-s pline de nea.
Soarele palid se arata
Cu fata incrunтата.

Pe strada nimeni nu misca
De iesi afara, gerul te pisca
Tacut e totu-n alba iarna
Copacii, vantu-i rastorna.

ZIUA NATIONALA A ROMANIEI

MANDRIA DE A FI ROMAN

Dulgheru Alexandra

Luand aminte la spusele marelui Nicolae Iorga ca „Istoria este cea dintai carte a unei natiuni”, ea cuprinzand invataturi despre obarsia poporului in sanul caruia ne-am nascut, despre vremurile aspre pe care acest popor greu incercat de soarta le-a strabatut, invataturi pe care trebuie sa le stim si sa le pretuim, consideram ca Ziua Nationala a Romaniei (1 Decembrie - Marea Unire, una dintre cele mai mare realizari istorice ale romanilor), precum si Ziua Unirii Principatelor Romane (24 Ianuarie - Mica Unire, eveniment deosebit de important in realizările istorice ale poporului nostru) constituie bune prilejuri de a aborda activitati pe teme istorice, de a ne arata dragostea si respectul nostru pentru limba romana, tara noastra, poporul roman, stramosii nostri, pentru obiceiurile si traditiile stramosesti, pentru istoria si eroii neamului nostru, sa ne aratam mandria ca suntem urmasi ai unor oameni curajosi si iubitori de neam si de tara, urmasii unor oameni pasnici, drepti si mandri, iubitori de pace, de libertate si de glie.

Activitatile s-au desfasurat astfel:

-Decembrie impreuna cu elevii cls. a III a,

-24 Ianuarie impreună cu prescolari, incercand sa-i sensibilizam si sa-i informam despre poporul nostru si istoria sa. Am desfasurat program artistic la gradinita (montaj literar, sceneta „Ocaua lui Cuza”).

TOATA TARA Rosca Gabriel

Toata tara-i, tara mea
Ma mandresc ca e a mea
Cu natura-i generoasa
Ca o mama de frumoasa.

Bine sa ma port, cand trec
Eu insumi prin viata,
In furtuni sa nu ma plec
Tara mea, asa ma-nvata.

Zilnic, lectii imi da ea
Trecutul sa-l invat,
Cu stramosi sa ma mandresc
Despre ei eu sa vorbesc.

BRADUTUL MEU

Dulgheru Alexandra

Iarna și-a scuturat mantia ei rece și strălucitoare asupra pământului.

Pe bolta cenușie, răcorită de stele, își aprinde farul de lumină, mândra lună, aruncând pete de lumină roșiatică peste albul zăpezii.

În grădina din fața casei, pomișorii oftează sub povara albă de nea. Pământul râde tainic sub zăpadă. Iar casele au căciuli de vată, mari, asemenea balaurilor din poveste.

Privesc pe geam dansul fluturilor albi și scânteietori, și mă gândesc la micuțul meu brăduț. În urmă cu trei ani, tata mi l-a adus în ghiveci, în loc de pom de Crăciun.

Am fost foarte bucuroasă, gândindu-mă că-l voi vedea mult, mult timp. După ce au trecut sărbătorile, când a fost împodobit cu multă dragoste și grijă, așa cum îi stă bine unui pom de Crăciun, am așteptat primăvara ca sa-l pot planta în grădină.

Împreună cu tata am plantat puiul în curte. Pomișorul a prins repede rădăcini și a crescut ca prinții din povești, odată cu mine. A ajuns un brad mândru și falnic.

De când îl am, în fiecare iarnă, la ceas de colindă, îl împodobesc numai pe el, pe bunul meu prieten. Nici nu vreau să mă gândesc, că tata îmi poate cumpăra un alt pom. Brăduțul meu este cel mai fermecător și cel mai frumos.

E cald în casă. Privesc cum fulgii moi și albi, de catifea se așează pe ramurile lui veșnic verzi, acoperindu-l parcă cu pete mari albicioase.

Deodată glasul tatei mă trezește din visare. Mă cheamă să împodobim brăduțul. Ies vesela. Cu multă frenezie îi ofer podoabe simple precum beteală aurie, globulețe strălucitoare și viu colorate, instalație cu becuțe și, în vârf, îngerasul cu aripile deschise spre zbor, anunțând parcă sosirea lui Iisus. Toate acestea îmi transformă prietenul într-un minunat Pom de Crăciun.

Doamne, cât este de frumos! Nu mă mai satur să-l privesc și-i șoptesc încet tovarășului meu din curte „Ce minunat ești, brăduțul meu scump. Îmi vei încânta printre susur de colind, mulți, mulți ani. Si, îți mulțumesc că ești al meu, iubit brăduț!”

HAI SA PRINDEM FULGI DE NEA

DE VORBA CU UN FULG DE NEA

Drumea Maria

Fluturașii de argint zburau pe aripile nevăzute ale vântului. Ei aterizau pe zăpada diafană.

Însă un soldat bezmetic s-a rătăcit în palma fierbinte a unui pici îmbujorat. Acesta îl întrebă:

- Fulg de nea... o, tu, fulg rece și mic, spune-mi cum ai ajuns aici?

- Eu, copile, am fost trimis de zeița iernii. Ea cu lacrimă m-a adus la viață. Datorită ei sunt aici.

- Dar ea plange ca să creeze fiecare albinuță de cristal?

- Da, astfel ea creează trupele de mici soldăței albi pe care-i trimite să cucerească țări și continente.

- Dar, după cate am auzit, acum vei ajunge doar o picătură?

Fulgul, fără să-mi răspundă s-a stins.

Liniștea iernii bătea prin tot satul, peste văi, peste copacii de gheață și peste căciulile pufoase ale caselor.

Însă ninsoarea nu s-a potolit, și... tot îneca pământul cu o mantie sclipitoare.

DE VORBA CU UN FULG DE NEA

Lazar Laurentiu

Zana invesmantata in alb a vestit o ninsoare de nedescris.
Pe cand viscolul si fulgii isi vad de treburile lor, un fluture stralucitor , impletit cu andreausa Craiesei Albe, a cazut in palma mea ca o pana.

L-am intrebat:

-Ce faci aici, singuraticule? Unde iti este familia?

Cu lacrimi de argint in ochi mi-a spus:

-Scumpa mea familie nu a rezistat gerului naprasnic , au fost supusi sclaviei naprasnicei ierni. Dar in curand nu imi voi vedea familia pentru ca...

Si mica floare rotunda s-a transformat intr-o picatura mica si neinsemnata.

Linistea ca un val fermecat s-a asternut deodata peste sat. Zapada parca vrand sa se razbune pe brazii vesnic verzi, i-a acoperit. Mrejele iernii au impanzit satul.

DE VORBA CU...

DE VORBA CU UN FULG DE NEA

Ifrim Miruna

E o seara eleganta de iarna. Zapada s-a asternut ca o mantie alba si stralucitoare.

Deodata o mica albeata si-a facut culcusul in palma mea.

Atunci l-am intrebat:

-De unde vii, micutule?

-Mama mea, Craiasa Zapezii m-a rugat sa vin la voi.

-Dar ce sa faci aici?

-Sa impodobim natura, sa aducem chiote de veselie.

Dar atunci cand am strans palma, am simtit ca din pumn se prelinge un firisor de apa. Doamnel... ce-am facut?

Un alt fulg s-a apropiat de mine si mi-a zis:

-Si tu si fratele meu nu ati stiut ca nu-l poti lua in palma... Tu, copile drag ne iubesti... dar caldura din sufletul tau ne topeste. Joaca-te, alearga cunoi, dar nu ne prinde in palma ta... vom pieri...

-N-am stiut... Imi pare nespuse de rau... Ce pot sa fac?

-Nimic acum, dar maine cand ne vom juca, chiar daca ma odihnesc putin in palma ta, te rog, dar te rog, nu inchide mana...

-Asa voi face... promit!

-Acum, mergi in casa, ne vedem maine.

Si fulgul a pornit mai departe spre palatul mamei sale Iarna, lasandu-ma uimit si cu bucurie in suflet ca maine ma voi juca cu el si cu ceilalti frati ai sai.

DE VORBA CU UN FULG DE NEA

Rosea Gabriel

Seara ma jucam cu prietenii. Eram trist ca e iarna dar... ah, nici un fulg. Deodata am zarit un fluturas de argint zburand pe aripile nevazute ale vantului. M-am apropiat , si, uite ce am vazut... era chiar un fulg ca de zahar. M-am bucurat si l-am prins in palma. Dar, deodata, cerul s-a deschis si norii au inceput sa cearna steluțe argintii care pluteau leganat.

Din palma mea calda s-a auzit un glas:

-De ce ma tii in palma? Da-mi drumul!

M-am speriat. Mi-am amintit atunei de fulgul capturat.

-De ce m-ai speriat? Am vrut doar sa te intreb de ce ati sosit asa tanziu?

-Am poposit tanziu deoarece ne s-a stricat saria si am fost nevoiti sa mergem pe jos.

-De ce tu ai ajuns primul?

-Pentru ca eu sunt capitanul armatei fulgilor de nea si Craiasa Zapezilor m-a trimis sa vestese sosirea iernii.

Am vrut sa-l mai intreb ceva, dar, din pacate, in palma mea am vazut doar o picatura cristalina de apa ca lacrima mamei ei.

Cand m-am uitat in jur, totul era alb ca spuma laptelui. Satul se scufundase intr-o liniste nemaivazuta.

UN FULG DE NEA

DE VORBA CU UN FULG DE NEA

Dulgheru Alexandra

E iarna. Afara ninge incet. Copacii de zahar isi imbraca stralele albe.

Clopoteii de argint cad pe plapuma de puf. Eu ma uit in cer, si brusc, un fulgusor curajos de nea s-a asezat in palma mea.

- Buna, fulgusor mic de nea, de ce te-ai asezat in palma mea?

- Pentru ati raspunde la o intrebare.

- Vreau sa stiu, cum te-ai nascut, si unde?

- Eu m-am nascut intr-un nor, eram o picatura mica de apa. Cand am crescut, era vremea sa cad pe pamant. Am venit in tara ta pentru a aduce iarna. M-am avantat in jos. Frigul cumplit m-a transformat in fulg, iar vantul nemilos m-a adus aici. Ceilalti au cazut pe pamant , Insa eu am ales palma ta moale si calda de copil.

- E o adevarata aventura!

- Da, Insa acum trebuie sa plec.

Fulgul argintiu s-a transformat intr-o picatura mica si cristalina, si s-a scurs incet ca un vis pe aripile noptii.

Ninsoarea s-a oprit . Soarele infrigurat si-a aratat fata.

In jur s-a asternut o liniste cutremuratoare . Am inteles atunci ca fulgul nu era decat o floare mica si rotunda, o minune de-o secunda.

POVESTE Rosca Gabriel

Un chip frumos, cu ochi vioi
Mă-ntreabă astăzi, cu mirare
Cine e Moșul, cine-i oare?!
Încerc să-i spun, ca să-nțeleagă
Că Moșul e...ființa dragă
Ce niciodată n-a uitat
Să pună darurile-n brad.
Ai auzit și tu cândva
Demult, când mama ta torcea
Că va sosi....de ești cuminte...
Așa și azi, ca înainte
Un Moș cu sacul plin sosește
Și pe copii-inveselește
Pentru cei mari, el n-o să uite
Să spună blând.....ca înainte
Să fiți mai buni, să vă iubiți...
Și niciodată nu uitați
Ca în Decembrie să-i cântați
Pruncului ce s-a născut
În ieslea cea sărăcăcioasă
Și de atunci, doar bucurii
Aduce-n fiecare casă!

MOȘ CRĂCIUN Manea Daniela

Cine ești bătrân pribeag
Ce-ai sosit acum în prag?
Ești cumva Moșul cel bun
Ce-l așteptăm de demult?
Vino aici, te odihnește
C-ai coborât din poveste
Ai cu tine și un sac?
Moșul meu cel bun și drag?
-Uite sacul.... draga mea
Dar eu vreau să-ți spun așa...
-Spune Moșule, aștept
Că-s un copil înțelept
Așa spune, mama mea
Când mă strânge-n brațe, așa...
-Am aflat c-ai învățat
Versuri multe, lângă brad
Și mai știu că n-ai făcut
Prostioare... c-am de mult
De aceea în sac găsești
O cânticică cu povești.
-Mulțumesc și îți promit
Chiar aicea lângă brad
Prostioare... nu mai fac!

BRADUL Ifrim Miruna

Brăduț, brăduț draguț
Ce dor mi-a fost de tine
Când te privesc, îmi amintesc
Cum miroseai, când eu eram
Copil micuț, așa ca tine.
Cu turtă dulce și covrigi
Moșul venea la mine...
Iar eu dansam de bucurie
În jurul tău, știi bine...
Brăduț, brăduț draguț
Te-aștept mereu în casa mea
Chiar de-s bătrân și vremea-i rea
Te rog să vii, nu mă uita....
Căci eu rămân, așa cum știi
Copilul ce dansa cândva
În jurul tău, când El venea
Și-mi aducea covrigi și nuci
Brăduț draguț... să nu te duci...

MICA STELUTA

Dulgheru Alexandra

Norii ce își poartă povara grea ajunseseră și pe meleagul nostru. Crăiasa Iarnă a început să cearnă încetisor mici stelute de nea. Admiram fascinat frumoasa priveriște și mă bucuram, când una în zborul ei ușor ș-a așezat pe palma mea înghețată de Moș Crivăț.
Era o mică stelută ușoară și pufoasă, foarte gîngășă și sensibilă. Liniile și gradațiile ei erau de o splendoare și o măreție neasemuită pe care doar un mare sculptor, așa cum este Crăiasa Iarnă, o putea reda. La un moment dat, micul fulg începuse să scoată sunete abia sesizabile și atunci mi-am dat seama că încearcă să-mi vorbească. Foarte emoționat și curios, l-am întrebat:

-Mică stelută de nea, îmi poți spune care este povestea ta?

-Desigur, ți-o spun cu mare plăcere! mi-a răspuns mica creatură. Înainte de a fi un mic fulgușor de nea, am fost o picătură de apă într-un râu. Dar, într-o bună zi, am fost evaporată de razele căldute ale marelui soare. M-am ridicat ușor în văzduhul nesfârșit și deodată am fost strânsă, căci m-am condensat și am fost transformată cu alte prietene asemenea mie, într-un mic nor. Norul a fost purtat de zburdalnicul vînt până la Moș Crivăț, iar aici cu suflarea lui de gheață și cu atingerea suavă a Crăiesei Iarnă ne-am transformat în mici cristale și uite că în sfârșit plutim ușor și dansăm valsul minunat al iernii.

-Extraordinar! am exclamat eu, este o poveste minunată!
Vroiam să mai discut câte ceva cu micul fulg, dar când m-am uitat în palmă fulgușorul nu mai era, rămase doar o mică picătură de apă.

Cu tristețe, dar fericit de frumoasa șansă ce mi-a fost oferită, am înțeles că povestea micului fulgușor de nea a luat sfârșit.

E VREMEA COLINDELOR

În perioada actuală se impune, mai mult ca oricând, constientizarea faptului că valorile culturale și tradiționale se pot păstra și conserva doar prin contribuția practicării acestora și a transmiterii lor de la o generație la alta. Școala și familia sunt factorii care trezesc în noi dorința de a cunoaște obiceiurile și tradițiile populare. Pentru a nu se pierde „această lume adevărată”, pentru păstrarea tradițiilor culturale, preluarea și transmiterea lor mai departe, din generație în generație, noi, împreună cu doamna învățătoare și părinții am inițiat mai multe acțiuni în cadrul cărora îmbrăcați în costume populare, purtând obiecte specifice tradițiilor am interpretat colinde, dar și Plugusorul, Steaua, Sorcova, Capra, prin intermediul textelor acestora am transmis urările de bine, dar și informații cu privire la îndelnicirile străvechi ale poporului nostru: arat, semanat, pastorit, etc.

A devenit o tradiție în rândul nostru să mergem cu „colindul” la biserică (Crăciunul acesta am mers la două biserici), de asemenea, frumoasă zi de Nașterea Domnului noi am petrecut-o alături de enoriașii bisericii (preot Butoi Adrian) cu sceneta „Ce este Crăciunul?”

Am reamintit și altor buni ascultători venirea Domnului Iisus, înălțând colinde emotionante cu glasurile noastre subtile și timide la ISJ Călărași, Editura Mediaprint, Inspectoratul de Urgență Călărași, etc.

IFRIM MIRUNA

DE CRĂCIUN

Dulgheru Alexandra

E Ajun de Crăciun. Afară a început să ningă cu fulgi mari și deși. Pământul s-a acoperit repede cu un covor gros și alb de zăpadă.

Simțim plutind aerul sărbătorii, al unei emoții ce nu ne-o putem explica. E bucurie amestecată cu așteptare, cu parfumul cozonacilor, al fructelor. Doamne, ce frumoasă așteptare! Îl așteptăm... pe cine, oare?! Pe Moș Crăciun!!!

Se aud glasuri de colindători. Colindă vecinilor, vestind Nașterea Mântuitorului Iisus, ne vor colinda și nouă. Și eu am să colind cu ei, atât cât știu. Când voi crește mare voi ști mai mult și mai bine. Ce frumoase straie au îmbrăcat, straie vechi de sărbătoare creștină! Ce frumos cântă acești tineri, ce voci puternice au!

Bunicul le mulțumește și le dă bani pentru Vestirea Nașterii Domnului, iar bunica le împarte cozonaci, mere și nuci. Toți sunt veseli și ne transmit și nouă acest sentiment de bine, de bucurie creștinească.

Bradul împodobit din odaie așteaptă și el împreună cu noi, copiii, venirea lui Moș Crăciun. Bunicii, cu noi, nepoții, pe genunchi, ne povestesc cum întâmpinau ei Crăciunul, atunci când erau copii ca noi: de multe ori fără brăduț și fără atâtea bunătăți pe masă. Erau totuși veseli de Nașterea Mântuitorului, se bucurau de ce aveau deoarece știau că Sărbătoarea Crăciunului nu e numai masă îmbelșugată ci trăire sufletească, adică:

Cântați și vă buurați
Și pe Domnul lăudați!
Lăudați și cântați
Și vă buurați!

După multe povești adevărate și frumoase, înainte de culcare mai verificăm cu privirea bradul care parcă ne zâmbește cald și cu subînțeles. Somnul ne imbie în camera noastră, obosiți ca după o zi grea de muncă.

Marea bucurie copilărească ne-a cuprins din zori, când am alergat cu somnul în ochi la brăduțul ce ne aștepta cu multe daruri lăsate de Moș Crăciun care n-a uitat de noi. Nici noi nu vom uita promisiunile făcute privind îndatoririle noastre de elevi conștiincioși și copii cuminți.

Am început și noi să colindăm bunicilor:

Scoală, gazdă, din pătuț
Florile dalbe
Și ne dă un colăcuț
Florile, florile dalbe...

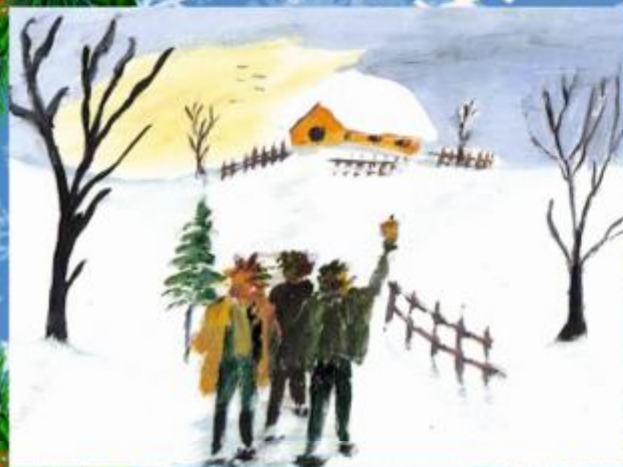
POVESTEA FULGULUI MIRACULOS

DULGERU ALEXANDRA

Este o zi placuta de iarna. Copiii au impanzit valea cu un sirag de saniute energice. In acest timp eu am prins un fulg in maini care-mi sopti :

-Lasa-ma sa plec cu amicii mei!
-Dar nu vreau sa-ti fac nici un rau. Doresc sa te intreb din ce imparatii ai venit.
-Eu am venit din imparatia de gheata. Daca vrei sa-mi afli povestea, asculta: eram o simpla picatura pana am intrat intr-o iluzie rece care mi-a schimbat viata. In zborul lung mi-am vazut verisorii care protejau plantele maiestre. Atunci am inteles ca menirea mea pe lume este sa ofer o plapuma calda graului, sa imbrac satul in straie de sarbatoare, si cel mai important, sa aduc bucurie pe chipul copiilor.

Deodata s-a facut liniste. Am deschis palma si am vazut o perla mica si transparenta. A fost oare un vis???... Am ramas incremenit asa in linistea adanca a iernii.

FANTEZIILE

I
E
R
N
I
I

Nicolae Iorga ne spunea următoarele: „Cultura unui om se formează, în primul rând, prin lectură. De aceea, din frageda copilărie e bine să iubim cartea, să o citim, să o păstrăm cu grijă ca pe un tezaur de pret”. Pornind de la aceste randuri noi am încercat nu numai să iubim, să pretuim și să păstrăm cartea, dar mai mult am încercat să dam frau liber emoțiilor noastre care s-au transpus în lucrări mai bune sau mai puțin bune, în lucrări pline de emoție și duioșie, de o mare sinceritate și franchețe realizând mica noastră lucrare colectivă „Joc de copil” precum și suplimentul la această revistă „Mi-e dor” dedicat geniului literaturii românești, celui mai ilustru roman, Mihai Eminescu.

La mijlocul lui gerar, când fulgii de nea, asemenea fluturilor albi, cad puzderie pe pamant, emoțiile ne coplesesc și... și mici fulgi muiati în cerneala se astern timizi și dragastosi pe hartie, în memoria celui care a fost, este și va fi ESENTA NEAMULUI ROMANESC!

Pentru că sărbătoarea sa fie pe deplin, în acest ianuarie 2014, în afara de faptul obișnuit de a comemora LUCEAFARUL NOSTRU, LUCEAFARUL ROMANESC împreună cu prietenii nostri de la clasa a-III-a, am avut activități, gen concurs cu elevii mai mari (clasa a-V-a, prof. Panduru Margareta), aceste activități au constat în recitări, informații inedite din diverse surse, creații literare și plastice.

„-Eu sunt copilul. Tuții în mainile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi esua!

Da-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire!

Educa-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!...” (din Child*Appeal)

MIE DOR, ATAT DE DOR!...
Dulgheru Alexandra

Mi-e dor, atât de dor!
De geniul strălucitor,
De mândru prinț ivit,
De lume îndrăgît.

Mi-e dor, atât de dor,
De sufletul rătăcitor,
Al marelui maestru
Cu nume de EMINESCU.

Mi-e dor, atât de dor!
Un dor amar, sfâșietor,
De Eminescu mândru nume
Ce făcut țării renume.

Mi-e dor, atât de dor,
De Eminescu în mie dor!

ERA MIHAI...
Ifrim Miruna

În noaptea rece, de ianuar',
Pe cerul plin de stele
A apărut Luceafăr rar,
Mai mândru decât ele.

Era Mihai, din Ipotești,
Din plaiuri românești,
Ce-a apărut pe ăst pământ
Să-î umple de mult cânt.

Era Eminescu, cel sfânt
Nume mândru pe pământ.
Eminescu cel vestit
De toată lumea iubit.

LACUL
Roșca Gabriel

Lacul, codrilor albastru
Apele își leagănă
Pentru omul drag, al nostru
Ce gândurile-și deapănă.

Apa-și sună cristalin
Pentru omul cel divin
Ce-a venit pe pământ
Să-și spună doru-n cânt.

Lacul își leagănă apele,
Pe cer se-aprind stelele
Tuturor ca să vestească
EMINESCU o să sosească.

SI-AI RAMAS...
Chencea Florin

Vremea trece, vremea vine
Tu mă-ncați mereu pe mine
Vremea vine, vremea trece
Tu ramai la toate rece
Ca esti luminos și mare
Pe pamant, în cer, pe mare
Ca esti cel far' de-nceput
Esti un geniu neîntrecut
Si-ai ramas în poezie
De acum pan -n vecie.
Si-ai ramas ca floare albastru
Adanc, în inima noastră.

UNDE E MIHAI ?
Drumea Maria

Unde, unde e Mihai?
E aici, pe-al nostru plai.
Trece lin, încetșor
De mână cu al său dor.

Trece-ncet cu stelele,
Îngânându-l apele,
Vorbindu-i pădurile,
Ascultându-i gândurile.

E aici pe-al nostru plai
Scumpul nostru de Mihai.
Pentru noi el a venit,
Lumea toată l-a-nrăgît.

EMINESCU
Ghencea Florin

Era un poet vestit,
De lume îndrăgit,
Eminescu cel iubit
Suflet cald și rătăcit,
Pierdut sus, în ceruri
Printre surii nouri,
Când a ajuns acolo-ntâia oară
Luceafrumos pe seara.
Și-n vise aparea fermecător
Luceafărul strălucitor!
Și eu am fost fermecat
De Luceafărul adevărat,
Cu o caldă poezie
Frumoasă ca o feerie
Luceafărul ea se numea
Și mi-a vrajit imaginația mea.

EMINESCU, NUME SFÂNT
Dulgheru Alexandra

În ținuturi românești,
Acolo, sus, la Ipotești,
Într-o zi de iarnă grea
A ureat pe cer o stea.

Luceafăr frumos și mare
Ce luminează-n zare.
Luceafăr mare, frumos
C-un aer misterios.

Ce pășea încet pe glie
Pentru-ntreaga Românie.
Ce pășea-neet pe pământ
Eminescu, nume sfânt.

LUCEAFAR OMENESC
Dulgheru Alexandra

La-nceput de an,
În luna lui gerar.
Când viscol batea avan,
S-a născut un om rar.

Geniu între genii,
Domnind de decenii
Peste suflet românesc
Pe ținutul strămoșesc.

Geniu mare, românesc
E-al întregului univers
Luceafăr românesc
Numai cânt și numai vers.

PENTRU EMINESCU
Ifrim Miruna

Într-o noapte de cleștar
În mijlocul lui gerar,
Norii toți s-au alungat,
Cerule tot s-a luminat,
Apele s-au involburat,
Codrul bătrân a cântat
Pentru Eminescu cel sfânt
Ce-a venit azi pe pământ.
Pentru Mihai cel iubit,
Ce-n LUCEAFAR s-a ivit.

LUMINEAZA DE O VIAȚĂ
Drumea Maria

Noi avem mare avere
Ce străluce cu putere
De la a sa naștere
Pana-n ziua asta mare.

Avem om mare, învățat,
Cum la noi nu s-a aflat.
Înger luminos și mare
Fără de asemănare.

Stea nouă și măreață,
Ce luminează de-o viață.

NUMAI UNUL
Drumea Maria

Dintre miile de oameni
Ce-au trăit în univers
Unul singur este însă
Cu dulceață într-un vers.

Dintre miile de oameni
Ce-au trecut pe acest pământ
Unul singur este acela
Ce poartă un nume sfânt.

Dintre miile de oameni
Ce prin lume a trecut
Numai unul, unul singur
În Luceafăr s-a făcut.

Dintre miile de oameni
Ce-au fost și vor veni
Numai unul, unul singur
În lume va dăinui.

MANDRU CRAI
Rosca Gabriel

Prin codrul strămoșesc
Pe plaiul românesc
Trece-un mândru crai
Cu-alese stele în alai.

Peste limpezi ape trece,
Luna de sus îl petrece.
Lîn îi susură izvorul,
Codrul îi veghează somnul.

Păsărele-ii ciripesc
Chipul îl înveselesc.
Se deschide albastra floare
Și-îi vestește soartă mare.

Buciumul voios răsună
Totul este doar lumină
Că-n acest colț de rai
A venit un mândru crai.

EMINESCU, CHIP FRUMOS
Ifrim Miruna

Om cult și-nvățat
Pe pământ s-a nălțat,
Printre oameni înger,
Sus pe cer luceafăr.
Printre oamenii cineva,
Sus pe cer mândră stea.
Printre oameni trecător
Sus pe cer e călător.
Suflet bun și curajos,
Ce-are glas melodios
Și-un trecut glorios
Eminescu, chip frumos!

TOATA LUMEA
Dulgheru Alexandra

Toată lumea îl admiră,
Îngerii i se închină,
Tânărului cu-ochi umbriți,
Triști, de vise învăluți,
Tânărului prinț visător,
Prin lume rătăcitor.
Toată lumea-i se-nchină
Ca și floarea din grădină
Tânărului prinț tăcut
În Luceafăr prefăcut.
Toată lumea-n univers
Fermecată de-al lui vers
I se-nchină tânărului
LUCEAFARULUI
OMULUI, GENIULUI!...

IN MEMORIA LUI EMINESCU

A fost odata demult, demult
Un poet mare și cunoscut,
Mihai Eminescu se numea,
De sub tei multe ne scria.

La 15 Ianuarie el s-a născut,
Și o nouă eră a-nceput.
Cu basme, ode, poezie
Pline de emoție vie.

El viața sa și-a dedicat,
Pentru iubire a luptat,
Dar și natura o iubea,
Și-n poezii o elogia.

Un prieten bun el avea,
Ion Creangă el se numea,
Îl sfătuia numai de bine
Si-a scris copile, pentru tine.

De tanar, pe noi toți ne-a lăsat,
Și inima adanc ne-a sfâșiat,
Căci a plecat mult prea devreme,
Și lumea după el, trist geme.

Și-a lăsat-o chiar pe ea,
Pe fata care o iubea,
Ce Veronica se numea
Și din mandrul Năsăud era.

Chiar dacă el nu mai este,
Ca și „Călin, file din poveste”
Noi „La mulți ani!” îi urăm,
Și ziua i-o comemorăm.

Și cu mândrie noi spunem
Că-n clasa patra suntem,
Căci Eminescu este,
„E”-ul nostru de poveste.

MANDRIA DE A FI ROMAN

LUAND AMINTE LA SPUSELE MARELUI NICOLAE IORGA CA „ISTORIA ESTE CEA DINTAI CARTE A UNEI NATIUNI”, EA CUPRINZAND INVATaturi DESPRE OBARSIA POPORULUI IN SANUL CARUIA NE-AM NASCUT, DESPRE VREMURILE ASPRE PE CARE ACEST POPOR GREU INCERCAT DE SOARTA LE-A STRABATUT, INVATaturi PE CARE TREBUIE SA LE STIM SI SA LE PRETUIM, CONSIDERAM CA ZIUA NATIONALA A ROMANIEI (1 DECEMBRIE - MAREA UNIRE, UNA DINTRE CELE MAI MARETE REALIZARI ISTORICE ALE ROMANILOR), PRECUM SI ZIUA UNIRII PRINCIPATELOR ROMANE (24 IANUARIE - MICA UNIRE, EVENIMENT DEOSEBIT DE IMPORTANT IN REALIZARILE ISTORICE ALE POPORULUI NOSTRU) CONSTITUIE BUNE PRILEJURI DE A ABORDA ACTIVITATI PE TEME ISTORICE, DE A NE ARATA DRAGOSTEA SI RESPECTUL NOSTRU PENTRU LIMBA ROMANA, TARA NOASTRA, POPORUL ROMAN, STRAMOSII NOSTRI, PENTRU OBICEIURILE SI TRADITIILE STRAMOSESTI, PENTRU ISTORIA SI EROII NEAMULUI NOSTRU, SA NE ARATAM MANDRIA CA SUNTEM URMASI AI UNOR OAMENI CURAJOSI SI IUBITORI DE NEAM SI DE TARA, URMASII UNOR OAMENI PASNICI, DREPTI SI MANDRI, IUBITORI DE PACE, DE LIBERTATE SI DE GLIE.

ACTIVITATILE S-AU DESFASURAT ASTFEL: 1 DECEMBRIE IMPREUNA CU ELEVII CLASEI A-III-A, IAR 24 IANUARIE IMPREUNA CU PRESCOLARI, INCERCAND SA-I SENSIBILIZAM SI SA-I INFORMAM DESPRE POPORUL NOSTRU SI ISTORIA SA, AM DESFASURAT PROGRAM ARTISTIC LA GRADINITA - MONTAJ LITERAR (SCENETA OCAUA LUI CUZA).

DULGHERU ALEXANDRA

„ISTORIA ESTE CEA DINTAI CARTE A UNEI NATIUNI”

Urmasii lui Decebal
Ifrim Miruna

Urmasii lui Decebal erau,
Aceeasi vorba rosteau,
Obiceiuri stramosesti,
Limba, datini romanesti.
Le-a aratat tuturor
Ca ei sunt doar un popor,
Si-au decis si-au ales
Pe Cuza, domn intelept.

NICOLAE IORGA

MANDRIA DE A FI ROMAN

Pentru Unire
Dulgheru Alexandra

La Iasi si la Bucuresti
Doar romani ai sa gasesti.
Numai vremurile rele
A-mpartit tarile mele.
Dar, poporul n-a uitat,
Pentru Unire a luptat
Si pe Cuza domn l-au pus
Tara sa se-nalte sus.

Un vis s-a implinit!
Dulgheru Alexandra

Moldovenii si muntenii,
Ce-s frati buni cu ardelenii,
Aveau un vis mare
O tara fara asemanare.
Ei la sfat s-au adunat
Unirea au discutat
Si pe Cuza, domn l-au vrut
Si Unirea au facut.
Si-n luna lui ianuarie
A fost mare sarbatoare
Ca romanii s-au unit
Si un vis s-a implinit.

Unirea
Drumea Maria

Foaie verde trei scaietii
Hai veniti ca sa vedeti
Muntenia si Moldova
La Milcov au incins hora.
Hora mare, romaneasca
Hora frumoasa si mare
Ce-a ajuns pan' la hotare.
La Milcov au venit ei
Ca sa-l sece un, doi, trei
In veci sa nu-i mai desparta,
Toti romanii au o soarta.
Uniti sa fie-n vecie
Pe pamantul ROMANIEI.

De n-ar fi fost...
Ifrim Miruna

De n-ar fi fost Cuza, poate
Eu azi nu-nvatam carte.
Caci el, este primul domn
Ce-a vrut scoala pentru om.
Si chiar de la inceput
Universitati, scoli a facut
Gratuit sa-nvete poporul
Sa-si construiasca viitorul.